

Exhortació pastoral del Sr. Cardenal Arquebisbe de Barcelona, Dr.
Lluís Martínez Sistach, amb motiu del Dia del Seminari. 19 de març de
2014

Exhortació pastoral del Sr. Cardenal Arquebisbe de Barcelona, Dr. Lluís Martínez Sistach, amb motiu del Dia del Seminari. 19 de març de 2014

Amb motiu de la festa de Sant Josep, celebrem el Dia del Seminari. Això signi ca pensar i pregar per les vocacions sacerdotals. Pensem i preguem pel nostre Seminari Diocesà on es formen els futurs sacerdots de l'Església de Barcelona. Hem d'agrair a Sant Josep que aquest curs hagin entrat set nous seminaristes en el Seminari [...]

24 febrer, 2014 - ESGLÉSIA DE BARCELONA

Amb motiu de la festa de Sant Josep, celebrem el Dia del Seminari. Això signi ca pensar i

pregar per les vocacions sacerdotals. Pensem i preguem pel nostre Seminari Diocesà on es formen els futurs sacerdots de l'Església de Barcelona. Hem d'agrair a Sant Josep que aquest curs hagin entrat set nous seminaristes en el Seminari Major Diocesà de Barcelona.

La vida cristiana és vocació

La vida, com a do meravellós que Déu ens dona, té un riquíssim sentit vocacional. Rebem la vida per esmerçar-la al servei del que Déu vol de cadascun de nosaltres. Ser cristià és viure acollint la crida de Déu i esforçar-se constantment per realitzar la seva voluntat. Per això la dimensió vocacional de la vida cristiana no és quelcom reservat a uns quants cristians o a uns moments especials de la vida. Tot cristià ha de preguntar cada dia a Déu: Què vols de mi, Senyor? . És certament necessària i urgent la recuperació, en la mesura que s'hagi perdut, del sentit vocacional de tota vida cristiana.

Si en la nostra vida cristiana s'assoleix la deguda iniciació cristiana, hom va lliurant més i més la seva existència, els seus béns materials i espirituals a l'Església i als germans i va prenent major consciència de la seva vocació evangelitzadora i missionera, no pas per una imposició sense sentit sinó com una exigència de sentir-se més unit a l'obra redemptora de Jesucrist. Aquest seguiment de Jesús demana una disponibilitat plena al que ell vulgui de cada cristià. Aquest caminar amb Jesús està impregnat de l'esperit de les benaurances.

Quan als joves se'ls presenta la persona de Jesucrist en tota la seva plenitud, s'encén en ells una esperança que els impulsa a deixar-ho tot per seguir-lo, atenent la seva crida, i per donar-ne testimoni davant dels seus coetanis.[1]

Una pastoral vocacional entusiasmada

El Concili Provincial Tarraconense de 1995 va prendre's molt seriosament la pastoral vocacional i li va dedicar sis resolucions.[2] Comença amb aquesta decidida petició que es dirigeix a tots nosaltres: Hi ha d'haver un canvi d'actitud en els cristians adults i també en els joves, i un canvi de clima en les comunitats eclesials que faci possible de dur a terme una pastoral vocacional entusiasmada .[3]

consciència agraïda i joiosa d una gràcia singular rebuda del Senyor.

Tanmateix, els adolescents i joves s han de disposar per escoltar la crida del Senyor. Cal escoltar Déu i això s aconsegueix principalment amb la pregària. La pregària cristiana crea l espai ideal perquè cadascú pugui descobrir la veritat del seu ésser i la identitat del projecte de vida personal i irrepetible que Déu li con a. És molt necessari educar els nois i els joves perquè siguin dels a la pregària i a la lectura de la Paraula de Déu. És en el silenci i en el diàleg amb Jesús on podran percebre la seva crida al sacerdoci i seguir-lo amb promptitud i generositat.

Tots som responsables de les vocacions

El Concili Vaticà II recorda que el deure de fomentar vocacions afecta tota la comunitat cristiana, la qual ha de procurar-ho, sobretot, amb una vida plenament cristiana .[6] El Concili Provincial Tarraconense subratlla el mateix contingut amb aquestes paraules: Tota l Església diocesana ha de fer la seva tasca de promoure les vocacions, tant a la vida sacerdotal com a la vida consagrada .[7]

Cal dir que, en general, els cristians són encara poc sensibles a aquesta responsabilitat, possiblement perquè desconeixen amb exactitud la realitat eclesial actual de les diòcesis. Tanmateix, és molt necessari que prenguin consciència del seu paper en la pastoral de les vocacions sacerdotals i que se n sentin més responsables, participant cadascú a la seva manera en aquesta pastoral, principalment amb la pregària per les vocacions.

La participació principal de tots els membres de la comunitat cristiana en la pastoral de les vocacions sacerdotals es fa amb la pregària. El Senyor ens exhorta a pregar per aquestes vocacions: En veure les multituds, se n compadí, perquè estaven malmenades i abatudes, com ovelles sense pastor. Llavors digué als seus deixebles: la collita és abundant, però els segadors són pocs. Pregueu, doncs, a l amo dels sembrats que hi enviï més segadors .[8]

La família cristiana

Una autèntica i efectiva caç pastoral vocacional ha de comptar amb el treball de les famílies

cristianes. Aquestes, vivint com a esglésies domèstiques, faciliten que en la vida familiar es puguin percebre, acollir i discernir les diverses vocacions al matrimoni cristià, a la vida consagrada i al ministeri sacerdotal. El Concili Provincial Tarraconense ho expressa d aquesta manera: D una família unida, oberta a la vida, en la qual es conreïn els valors humans i les virtuts cristianes, sorgiran respostes generoses a la crida de Déu .[9]

Tota vocació que Déu atorga a un fill és una benedicció. També i especialment la vocació sacerdotal, no només per a qui la rep, sinó també per als pares i tota la família. Si el Senyor, benvolguts pares, us distingeix cridant un fill vostre a ser sacerdot, considereu-vos honorats en gran mesura. Per això invito els pares cristians a demanar al Senyor que, si és la seva voluntat, cridi un fill seu per ser sacerdot. El Senyor escolta la pregària conda i generosa dels pares. Donant un fill per a aquesta vocació, estan fent un preuat servei a l'Església i a la societat per tot el bé que el sacerdot fa amb l'exercici del seu ministeri.

[1] Cf. *L'Església a Europa*, 39.

[2] Cf. Resolucions 153-158.

[3] Resolució 153.

[4] Ga 1, 15.

[5] He 5, 4.

[6] *Optatam totius*, 2.

[7] Resolució, 153.

[9] Resolució 155c